

har ansvaret, og at de ikke behøver at gøre særlig meget, for det er det danske Folketing, der skal gøre noget, mener jeg, vi skal holde de grønlandske politikere fast på, at det er deres ansvar. Vi skal sige til de grønlandske vælgere, at det er deres ansvar, hvem de vælger, og om det er nogle, der vil gøre noget ved de her problemer. Det mener jeg vi skal gøre så mange steder som muligt. Jeg tror på, at det er vejen frem, frem for at man har en stærk mand.

Jeg håber, at de partier, der her stiller sig op i offentligheden og siger, at de vil gøre noget for de grønlandske børn, gør det samme, når de er sammen med de partier, som de ellers diskuterer med. Jeg håber, at Venstre taler med Atassut, når de er sammen med dem, og at Socialdemokraterne taler med Siunmut osv., og at man diskuterer, hvad det er, de gør, altså diskuterer de her problemer, og hvad man kan gøre. Og så mener jeg, at vi alle sammen til Nordisk Råds møder og i andre sammenhænge skal rejse problemerne og blive ved med at stille spørgsmål igen og igen, ligesom jeg som sagt også håber, at grønlandske politikere vil kaste sig ind i debatten med danske politikere og politikere fra Sverige og Finland og andre steder om, hvordan forholdene er i de lande. For jeg tror på, at det er det, der også er med til at udvikle, at vi får gjort noget for de sultne børn i stedet for kun at snakke om dem.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Et øjeblik. Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 11:56

Søren Espersen (DF):

Jamen det var den sædvanlige løsning på alting: bevilge nogle flere penge. Det er jo interessant, at fru Line Barfod mener det.

Hvad ville det eksempelvis have af betydning, hvis man nu forestiller sig, at der var en dybt alkoholiseret familie i Grønland, hvor far og mor drikker, og hvor børnene derfor bliver omsorgssvigtede? Var det en god idé at give dem nogle flere penge, eller var det en bedre idé at gribe ind over for selve situationen? Altså, det er jo det, jeg mener, der er hele pointen i det her, nemlig at de myndigheder i Grønland, der har præcis de samme redskaber som vores myndigheder herhjemme, ikke bruger dem. Men er det en god idé at give en dybt alkoholiseret familie nogle flere penge, så de kan købe nogle flere øl-ler?

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:57

Line Barfod (EL):

Med hensyn til en dybt alkoholiseret familie mener jeg at man er nødt til at gøre mange ting. Det er forskelligt i forhold til den konkrete familie, hvad der skal gøres, men selvfølgelig skal man gribe ind og se på, hvad der er behov for i den konkrete familie. Er der nogen muligheder for, at man kan støtte familien, så de bliver i stand til at tage vare på børnene, eller er man nødt til at fjerne børnene i en periode eller for resten af deres barndom? Det skal man selvfølgelig gå ind og se på og tage meget alvorligt, hvad enten det er i Grønland eller i Danmark eller andre steder.

Men man skal også som politiker tage det ansvar på sig, med hensyn til hvad vi kan gøre for at forebygge, at familierne bliver alkoholiserede. Der handler det bl.a. om at sikre, at man har penge til at leve af. Det kan godt være, at hr. Søren Espersen mener, at det ikke har nogen betydning, om man har penge til at købe mad og til at betale husleje. Min erfaring fra rigtig mange familier er bare, at det har stor betydning også for, om man kommer ud i misbrug. Så skal vi tage det ansvar på os, at vi giver en ordentlig behandling til dem, der er blevet udsat for overgreb, til de børn, der er vokset op i en periode med en alkoholiseret familie, så de får de nødvendige redskaber, der skal til, så de ikke selv kommer ud i de samme problemer.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Søren Espersen (DF):

Jamen det var jo en helt anden tale, der nu pludselig kom. Vi har kun hørt en hel masse om, hvad der skulle bevilges, og der skulle bevilges, og de var fattige, og de skulle have nogle flere penge og alt det der. Det var det, vi hørte i ordførertalen.

Nu kommer der sådan set noget af det, jeg gerne vil have på bordet, for det er jo det, der er sagen, nemlig at de grønlandske myndigheder, de grønlandske kommuner ikke agerer på samme måde, som danske kommuner gør – eller i hvert fald forsøger at gøre. De agerer ikke, for de har alle mulige forklaringer på, hvorfor der er kulturelle ting, der gør, at i den bygd kan man ikke gribe ind. Det er jo gamle kulturelle foran-